

Polska artister söker inspiration i sina rötter för att förnya sin framtida musik.

När man pratar om världsmusik, tänker man oftast på musik från Mali, Senegal, Marocko eller Indien, men glömmer att nära oss, på andra sidan Östersjön, finns spännande musik vi inte känner till. Musik vi har svårt att hitta i skivaffärer eller upptäcka via konserter här i Sverige. Polsk musik är också världsmusik. Om kommunismen satte upp murar mot väst i decennier och bromsade utvecklingen är det annorlunda idag.

Den nya polska generationen vill visa omvärlden att de återtagit sin musik och sitt kulturarv, som tidigare var ointressant och gammalt, något att skämmas över. De vill presentera den musiken för en bredare publik i det moderna samhället, men nu med en öppenhet mot nya influenser. Så säger Piotr Pucylo den konstnärliga ledaren till mig: *For many years - from the end of World War II until the fall of communism (and even longer) Polish folk music was perceived as something absolutely uninteresting. Many bands were created in various ways inspired by folk music Only the last 15-20 years have brought interest to young people with their own culture-*

Genom olika kulturorganisationer och musikentusiaster har den polska kulturen lyckats återvinna sin plats på den europeiska scenen och öppna sig mot omvärlden. Festivalen Globaltica är ett bra exempel och en viktig drivande aktör i den Polska kulturen, som i 15 år har kämpat för mångfald. *Our goal was to open Polish society to people coming from other countries - to other traditions, religions, and skin colors. At the same time, we wanted Poles to learn about their music and customs, which is why artists who refer to Polish folk music always appear at the festival, fortsätter Piotr att berätta.*

Med den 15:e upplagan av festivalen ville Globalticas ansvariga, visa hur långt de har kommit med mångfald genom musik. I samarbete med Adam Mickiewicz institut bjöd Globaltica i år ett 10 tal delegater från Europa och Asien, bland dem Liras utsände Said Chaouch för att bevaka festivalen.

Förutom det stora utbudet av utländska artister som Bombino, Boban Marković Orkestar, Gaye su Akyol, Blay Ambolley och många fler, fick ett antal polska band möjlighet att visa sin musik via konserter och möte med delegater, med förhoppningar att sprida sin musik och knyta nya kontakter för framtida konserter utomlands. *. Our goal was to introduce our guests to young, interesting artists*

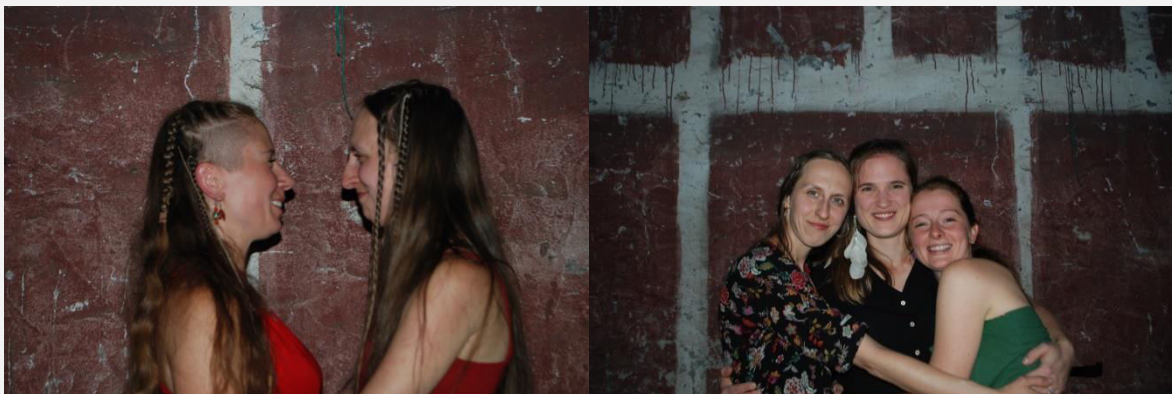
in our opinion, in different ways inspired by Polish folk music. In this way, we give them the chance to learn new sounds, and we create the chance for artists to appear at international festivals or in foreign media, förklarar Piotr Pucylo.

Med sina olika bakgrunder, vissa inom klassisk, jazz och modern musik och andra med ursprung i etnisk och samtida musik försöker de polska musikerna, var och en på sitt sätt inspireras av sina etniska rötter. Wowakin Trio utforskar rötter i polsk dansmusik från Mazovias regioner, medan bandet Tęgie Chłopy återupplivar musiken från Kielce-regionen som är känd för sina blåsorkestrar. Bandet Krzikopas önskan är att återställa folkmusik från Silesian och Fifiidroki hämtar inspiration från sina omgivningar, men också från ukrainska byar och judiska kibbutzer. Bandet Brondka inspireras av vokala traditionerna från Puszcza Zielona regionen. Duon Mehehe inspireras av polsk folkmusik, naturljud, glömda magiska ritualer och sjamanska traditioner.

Globaltica festivalen tar plats i Kolibki Park, vid Östersjön i Gdynia, några mil bort från där Lech Walesa och solidaritetsrörelsen banade väg för demokrati och åstadkom kommunismens fall i landet.

Festivalen har sedan den startade för 15 år sen varit en mötesplats för internationella och polska artister. Det som skiljer Globaltica från andra festivaler är den blandade publiken man har lyckats locka. Här syns föräldrar med bebisar på gräsmattan bredvid pensionärer och studenter i en vacker miljö långt bort från trafik och oväsen. En festival fylld med mångkulturell pluralism där kärlek, tolerans, integration och solidaritet har stor plats. Utställningar, workshops, marknad, filmvisning, barnprogram med mera har gjort att GLOBALTICA räknas idag bland de mest populära musikfestivalerna i Europa.

Globaltica erbjuder sin publik ett brett urval av världsartister, från Turkisk punk- rock med Gaye su Akyol, till afrobeat med Blay Ambolley & his sekondi band (Ghana), ökenblues med Bombino , Balkan med Boban Marković Orkestar (Serbia) Adama Drame (Burkina Faso), Trio Abozekrys (Egypt – Frankrike), kalascima (Italien), San salvador, (Frankrike), Ladama (Latin – USA), Kim So ra (Korea)

En ny upplevelse för delegationerna att upptäcka den Polska musiken ,och Globaltica festival.

Om framgången för Globaltica är tack vare ett team av människor som är förläskade i musiken, återgår meriten till dess producent Piotr Pucylo som obevekligt kämpat i flera år för att lyfta upp festivalen till den internationella nivån. Idag Polsk musik finns på världskarta tack vare Piotr, hans team och en fru som gör mycket i skuggan.

Text & Photos: Said Chaouch – worldmusic oasis

VISA FOR MUSIC

AFRICA MIDDLE-EAST MUSIC MEETING

För andra gången anordnades i Marocko Afrikas och Mellanösterns största musikfestival och musikkonferens. "Visa for Music" som den heter är en unik och oundgänglig internationell marknad för världsmusik och nutida musik.

Att "Visa for music" uppstod i Marocko är inte konstigt, med tanke på de stora framgångar Marocko har haft under de senare år genom grundandet av stora festivaler som Essaouira, Mawazin, Timitar, Fes festival, Oudja Rai festival som har fått stor uppmärksamhet över hela världen. Mawazin festivalen har t.ex dragit 2 miljoner åskådare i år.

Marockos musikindustri mognat och samlat stor erfarenhet med ett växande internationellt anseende i kombination med stor popularitet tack vare kvaliteten på programplaneringen. Balansen mellan internationellt kända och nya artister. Artister med hög potential som Aziz Sahmaoui, en marockansk artist som har lyckats etablera sig utomlands och sprida sin musikstil, en blandning av gnawa musik och moderna rytmer är ett bra exempel. Idag står många unga artister redo för att erövra de europeiska scenerna och främja den moderna marockanska musiken, men det återstår många hinder på vägen dit och Visa for music's uppdrag är att ta bort de barriärer som finns i vägen, en utmaning som verkar nå resultat med tanke på hur många människor som kom till mässan.

Den kända musiker Aziz Samhaoui på besök i mässan

Ibrahim El Meznad är också mannen bakom festivalen Timitar i staden Agadir. Han har drivit festivalen i många år, han är medveten om vilken musikpotential Afrika och Marocko har och vet hur svårt det är för många artister att lyckas. Instabilitet i många Arabiska och Afrikanska länder gör att det är svårt för artister att kunna resa samt den komplicerade processen för att få visum. Man måste betala mycket och vänta länge för att få visum för att kunna uppträda utomlands, och ofta är det för sent och speldatumet är över när visumet beviljas. Många har gett upp drömmen om att få visa sin talang utomlands, därav valet av namn: Visum för musik, som syftar på att föra Afrikanska artister till producenterna över hela världen. "ingen musik utan visum "

Ibrahims mål är att främja utvecklingen hos musikmarknaden i området, öka synligheten och professionaliseringen av den kulturella och musikaliska sektorn.

Så sammanfattas Visa for Music's sex viktigaste uppgifter.

1. Att främja musik från Afrika och Mellanöstern runt om i världen
2. Uppmuntra konstnärlig rörlighet mellan afrikanska länder och Mellanöstern
3. Främja utvecklingen av den nationella kulturindustrin
4. Utveckla musikscenen i området till en internationell nivå
5. Bidra till att förbättra arbetsmöjligheterna för artister från länder i Söder som Mauretanien, Niger, Tchad, Burkina Faso, Uganda etc.
6. Stärka relationerna mellan länder från Europé och Maghreb – Afrika (Nord – Sud) och Maghreb – Länder i Söder (Sud – Sud) inom den Kultur och musik sektorn.

I år, i sin andra upplaga, fick "Visa for Music" ett ännu större lyft genom att de 3 våningarna på teatern Mohamed 5 var fullbokade, med över 60 utställare bestående av skivbolags representanter, musiker, festivalarrangörer, musikförlag och producenter. 220 artister från hela världen beräknades delta, över 32 band från Kanada, Marocko, övriga Maghreb, Afrika Europé och Karibien uppträdde för proffs och musikälskare, 4 prisutdelningar, 7 konferenser, 4

workshops, 3 visningar av musikdokumentärer och många möten.

PROGRAMME SHOWCASES

AFTER MIDNIGHT SHOWCASES

SALLE DE LA RENAISSANCE

THÉÂTRE NATIONAL MOHAMMED V

Le Grand Comptoir

11			18:00	OUVERTURE OFFICIELLE		
			18:30	SAID CHRAIBI (Maroc)	00:30	ARASH KHALATBARI (France/Iran)
			19:30	BLICK BASSY (Cameroun)		
			21:00	CREOLE (Colombie)	01:30	SCÈNE OUVERTE
			22:30	CAIROKEE (Egypte)		
12	17:30	ALIF NAABA (Burkina Faso)	18:00	WORLD KORA TRIO (USA/France)		
	18:45	MONZA (Mauritanie)	19:15	DOS MEDINAS BLANCAS	00:30	LA BRONZE
	20:00	SMOCKEY (Burkina Faso)		NABYLA MAAN ET CARMEN PARIS (Maroc/Espagne)		
	21:15	JEMIMAH SANYU AND UNIT 446 (Ouganda)	20:30	MALIKA ZARRA (Maroc/USA)	01:30	MOOD DU MAHMOUD (Maroc)
	22:30	DISSIDENTEN (Allemagne)	21:45	ELIDA ALMEIDA (Cap Vert)		
	23:45	DJMAWI AFRICA (Algérie)	23:00	MOHIKOUYATE (France/Guinée)		
			00:15	ILHAAM PROJECT (France)		
13	17:30	AL MU'TAMID THE KING POET OF THE AL-ANDALUS (Portugal/Espagne/France)	18:00	GABACHO MAROCONNECTION (Maroc/Espagne/France)		
	18:45	JAMAL NOUMAN SEXTET (Maroc)	19:15	MAYA KAMATY (France)	00:30	7 ESTRELO
	20:00	WESLI (Canada)	20:30	ADDIS ACOUSTIC PROJECT (Ethiopie)		
	21:15	DIZZY DROS (Maroc)	21:45	IMED ALIBI (Tunisie)	01:30	DJ AMINA (Maroc)
	22:30	HACOUSSA (Maroc)	23:00	ALSARAH & THE NUBATONES (Soudan)		
	23:45	REMIX ——— CULTURE BY OFFICER-FISHDUMPLINGS (Maroc)	00:15	OUM (Maroc)		
14	17:30	TARABAND (Suède)	18:00	NADIA KHALESS TRIO (Tunisie/France)		
	18:45	SIDI BEMOL (Algérie)	19:15	ALI FAIQ & AMARG EXPERIENCE (Maroc)	00:30	SAMIFATI (France/Maroc)
	20:00	KEL ASSOUF (Belgique)	20:30	ILHAN ERSAHIN (TURQUIE)		
	21:15	ELCONTAINER (Palestine)	21:45	EGYPTIAN PROJECT (Egypte/France)	01:30	SCÈNE OUVERTE
	22:30	JBARA (Maroc)	23:00	AUTOSTRAD (Jordanie)		
	23:45	MAZAGAN & HAMID EL HADRI (Maroc)				

De 60 montrarna var välfyllda sedan länge, förutom av marockanska artister som var väl representerade, fanns på plats många afrikanska och arabiska artister, musikföretag, skivbolag, producenter, festivalarrangörer från USA, Asien, Europa och Afrika, föreläsare och journalister.

På invigningen intogs teater Mohamed V av oud mästaren Said Chaib, där samlades alla gäster, musiker, diplomater och festivalarrangörer. Spelade gjorde också Black Bassy från Kamerun, bosatt i Frankrike, kom direkt från flygplatsen till scenen eftersom hans plan var försenat. Han gjorde en av sina bästa spelningar säger han. Han följdes runt 21.00 då det colombianska bandet Creole kom på scen, och fick hela salen att jubla och dansa till en blandning av salsa och rumba. Invigningsfesten avslutades med den Egyptiska Cairokee.

Resten av dagarna kunde man lyssna på Jamal Nouman Sextet, den nya Marockanska divan Oum, Mazagan & Hamid El Hadri och rapparen Dizzy Dros. Nordafrika var representerad av Nadia Khaless Trio (Tunisien-Marocko), Imad Alibi (Tunisien), bandet Djmawi Africa (Algeriet), GabachoMaroconnection (Marocko, Spanien, Frankrike) and Al-Mu'tamid, kungen av Al-Andalus (Portugal/Spanien/Marocko).

Från Afrika, uppträdde artisterna Moh Kouyate (Frankrike/Guinea), Maya Kamaty (Reunion Island) och Alsarah & the Nubatones (Sudan). Rapparen Smockey (Burkina Faso) och jazz sångaren Jemimah Sanyu and unit 446 (Uganda)

Från Mellanöstern och den arabiska regionen fanns indierock bandet Autostrad (Jordanien), Cairokee (Egypten), Elcontainer Band (Palestina), Ilhan Ersahin (Turkiet) and Tarabband (Sverige/Egypten/Frankrike).

Eftersom afrikansk musik korsade Atlanten med slaverna var några latinamerikanska band inbjudna för att representera den Afro-Karibiska musiken och de utvalda banden var det Colombianska bandet Groupe Créole och 7 Estrelo från Brasilien samt den Brasilianska

sångerskan och kompositören Marcelo Jeneci. World Kora Trio (Frankrike - USA) med olika influenser från hela världen, Dissidenten (Tyskland - Marocko), världspop av Ilhaam Project (Frankrike), La Brons (Kanada) och Arash Khalatbari.

Fyra hyllningsceremonier ägde rum för de musiker som har skapat uppmärksamhet för afrikansk och arabisk musik, bland dem Magic System (Elfenbenskusten), Aziz Sahmaoui (Marocko), Hadda Ouâkki (Marocko), Rakia Damsiria (Marocko) och Dissidenten (Marocko – Tyskland)

Många intressanta konferenser har ägt rum under mässan.

Ibrahim El Meznad :

På min fråga om vad Ibrahim El Meznad tyckte om den här **festivalen** var han mer än nöjd, med tanke på att i år kom t.o.m band från Colombia, Karibien och många professionella namn som womex staff, många festivalarrangörer samt skivbolagsrepresentanter fanns bland

besökarna. Förra året fick vi besök av 1000 proffs och i år det har ökat till nästan 2.000. Jag är mer än nöjd, dessutom de flesta av de artister som var planerade förra året här, har fått spelningar över hela världen så det är en mycket trevlig framgång. På en fråga om hans relationer med womex, Ibrahim säger att dem försöker utveckla ett partnerskap med de flesta musikmarknader och mässor p.g.a alla är på samma båt, womex är baserade i Europa, vi är baserade i Afrika, men det finns ingen anledning till att vi inte ha en bra dialog med varandra. Vi har t.o.m ett bra partnerskap tillsammans, det är så vi ska utveckla våra projekt.

Jag är mycket optimistisk för Visa for music's framtid, det är en mäsasom många har längtat efter och inget annat land har haft möjlighet att ordna. Ibrahim El Meznad tackade flera gånger kulturministeriet för stöd till initiativet. Mässan kommer att växa fort och kommer att bli en mycket viktig mötesplats för musik och kultur i världen,

Tarraband

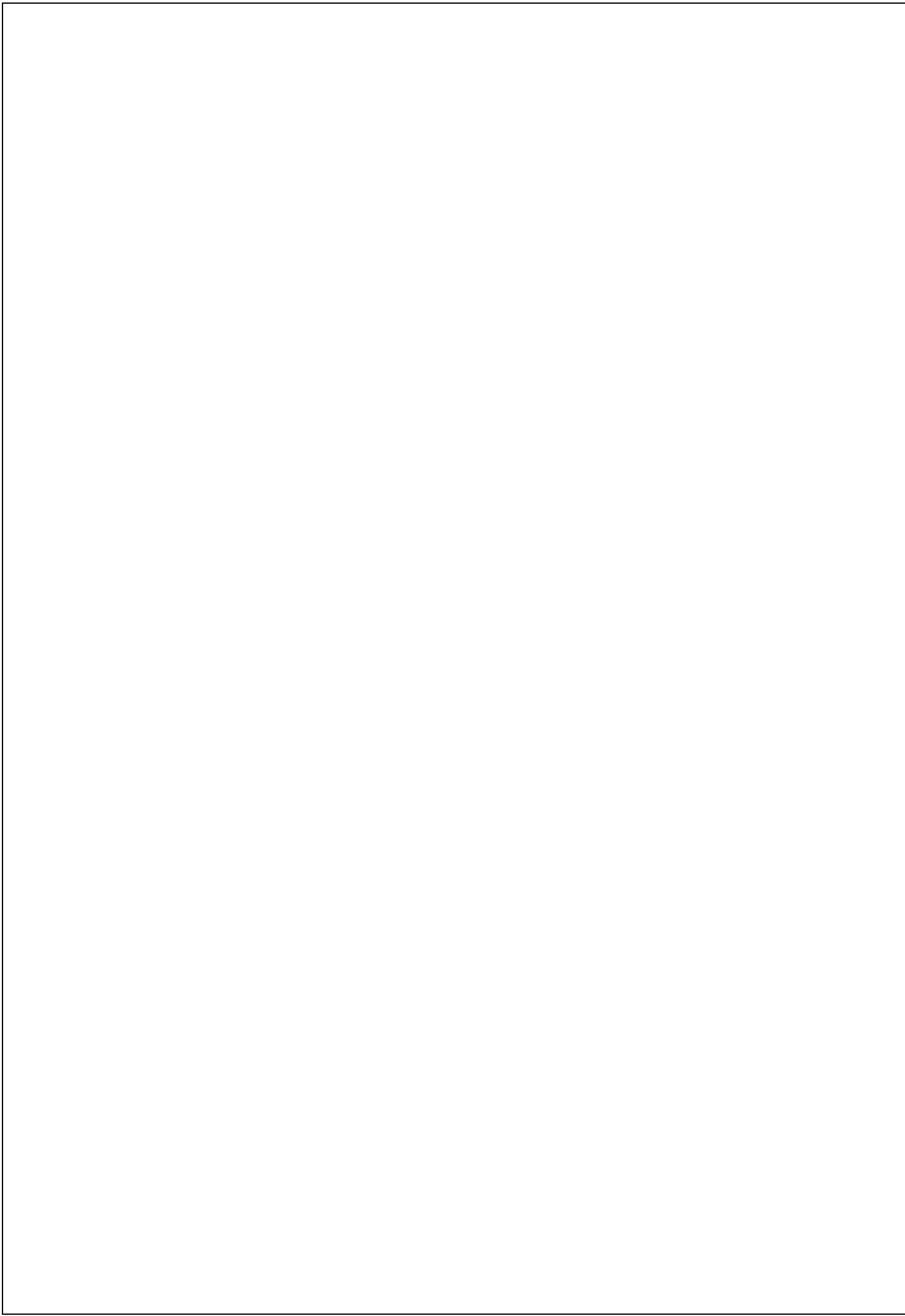
Sverige var representerat av det multikulturella bandet Tarraband från Stockholm vars medlemmar har rötter i Frankrike, Iraq och Sverige. Nadin Al Khalidi, som är den drivande sångerskan i bandet nåddes av nyheten om de tragiska händelserna i Paris på plats i Rabat. När jag träffade henne några timmar innan konserten, var hon mycket ledsen och upprörd.. Senare på konsertlokalen, som var full med både publik som var nyfikna på det svenska bandet och alla Visa for music's inbjudna gäster, kom Nadin ut med bandet, tog mikrofonen och talade om händelsen i Paris. Några ord som fick hela salen att applådera och fortsatte

genom att be publiken hålla en tyst minut för offren.

I foajén kunde man stöta på många kända namn. Här ser vi Christian Mousset skaparen av festivalen Musique métisses, José da Silva från skivbolaget Lusafrika och Rob Lokin från festival Afrika Festival Hertm i Holland.

Internationella Diwan festivalen

Alger 15 - 20 july 2010

Alger vibrerade igen för tredje sommaren i rad av nya Gnawa och Diwan rytmer från Afrika, Marocko och Algeriet. Vi missade de två första festivalerna och bestämde oss att åka till Alger för att besöka festivalen som är en efterföljare till den berömda Essaouira festivalen i Marocko. Stora namn var bokade; som Tinariwen, Oumou Sangare, Bebey Prince Bissongo, marockanen Mustapha Bakbou (mästaren från Essaouira), Woz Kaly från Senegal, Amrat Hussein från India, samt lokala band som Nasmal El Djanoub de Béchar, Ouled Haussa och Dar El Bahri Ousfane.

Priset för biljetterna är 400 dinarer (motsvarar 40 kronor) vilket är det billigaste vi hittills har träffat på runt om i världen och inte nog med det, det har halverats den här gången, så att alla ungdomar har möjlighet att komma in.

Utom livemusik erbjöds också konferenser, utställningar, workshop och filmvisning under festivalen. Första kvällen inleddes med det lokala bandet Ouled Houssa från Bechar i Södra Algeriet vilka värmden upp scenen med karkabou rytmer innan divan av wassoulou, Oumou Sangare, gjorde sin entré med den algeriska flaggan runt axlarna vilket fick publiken att stå upp och applåderar och buga. Hon satte fort fart på musiken och publiken som redan var laddad hade bara att njuta och jubla åt musiken.

Diwan, vad är det egentligen, det är en fråga jag fått höra av många musikvänner. Diwan är det vi kan jämföra med Gnawamusik som alla känner till. I Algeriet kallar man den genren Diwan, i Tunisien Stambouli och i Marocko Gnawa.

Från början är det slavarnas musik, som de hade med sig när de deporterades från länder som Senegal, Sudan, Mali, Guinea och Nordafrika. Diwan är en musik stil baserad på besvärjelser åtföljda av tre instruments; gumbri, tambour och karkabou.

Diwan är en gammal kultur som kallas "tagnaouit" och utgår från en maâlem (mästare) och hadra, även kallad lila eller diwan, en form av djup helig ritual

Diwan har alltså överlevt nästan 5 århundraden igenom utan några större skador från den koloniala perioden. Efter självständigheten har diwan behållit sin heliga ställning och de intima och begränsade ceremonierna i södra Algeriet, som staden Bechar.

I slutet av 1990 återkom denna traditionella musik genom t.ex. Gaada Diwan Bechar och den fusion av diwan, reggae, och rai som gruppen Gnawa diffusion skapade i Frankrike i mitten av 1990-talet.

Festivalen blev ett bra tillfälle för de lokala Gnawagrupperna att synas och upptäckas.

Stora scener med mycket publik, bra bevakning av media och internationella bokare gav dem mycket uppmärksamhet. Nasmal El- Djanoub som var prisad från Bechar festivalen, Ouled Haussa och Dar El Bahri Ousfane, har stora chanser att lyckas på stora scener i Europa, om bara att rätt bokare fixa spelningar.

Vi bytte stranden för att titta på några filmer på Ibn Zeydoun, filmer som vi hade läst om tidigare, Bled music à L'ousine är en dokumentär film om artisternas liv på ett företag i Paris som användes som replokal och träffpunkt för artisterna. Transes gnaoua är en annan film som fångade oss, som handlar om en helande ritual i Essaouira. För de som ville titta på konst erbjöd Nadir Djama en vacker fotoutställning om Afrika.

Festivalen erbjöd inte mindre än fyra intressanta konferenser med gnawamusik som tema.

Mustapha Bakbou

Woz Kaly

Oumou Sangare var den som satte fart på festivalen, Amrat Hussein från Indien, Bebey Prince Bissongo och Woz Kaly erbjöd andra rytmer och Tinariwen avslutade festivalen

En festival som vi hoppas skall kunna fortsätta utvecklas och locka folk. Det finns redan en annan Diwan festival i staden Bechar i södra Algeriet. Vill man skapa en festival i klass med Essaouira eller festival du desert i Alger borde man kanske samordna båda diwan festivalerna till den ursprungliga platsen i Bechar.

Spelningen med Tinariwen, som avslutade festivalen, orsakade lite tumult innan konserten, eftersom det var lika många intresserade utanför som det fanns inne. Fansen, som köade i flera timmar i mörkret utanför lyckades inte komma in, och detta ledde till stor besvikelse, bitterhet och tumult.

Festivalen i Alger har fin scen med internationell standard och ett stort dansgolv och som de flesta scener i Algeriet är den byggd som en amfiteater. På sommaren är det underbart att sätta sig, när solen har gått ner, och bara njuta av musiken och den sköna vinden. Festivalen ägde rum på Théâtre de verdure Said Mekbel, Office Riadh el Feth, som har en vacker utsikt mot havet. En festival som kommer att växa, både nationellt och internationellt och bli en ny träffpunkt för musiker från hela världen.

Said Chaouch – Alger: 15 – 20 july 2010